

Prejudiciële vragen

- 1) In hoeverre verlenen de bepalingen van verordening (EG) nr. 854/2004 ⁽¹⁾ de bevoegde autoriteit een discretionaire bevoegdheid om het tijdstip van een bepaalde slacht te bepalen, gelet op haar verplichting om een officiële dierenarts aan te wijzen die bij de slacht controles moet verrichten, of is zij verplicht een dergelijke dierenarts aan te wijzen voor het tijdstip waarop het slachthuis heeft vastgesteld dat de slacht zal plaatsvinden?
- 2) In hoeverre verlenen de bepalingen van verordening (EG) nr. 854/2004 de bevoegde autoriteit een discretionaire bevoegdheid om te weigeren een officiële dierenarts aan te wijzen voor het verrichten van veterinaire controles bij een geprogrammeerde slacht, wanneer zij ervan in kennis wordt gesteld dat in een erkend slachthuis op een bepaald tijdstip een slacht zal plaatsvinden?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 1994 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 139, blz. 206)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door High Court of Ireland (Ierland) op 16 juli 2013 — Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Zaak C-403/13)

(2013/C 274/24)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lisa Kelly

Verwerende partij: Minister for Social Protection

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een in lidstaat A wonende werknemer verzoekt om een socialezekerheidsuitkering wegens ziekte — nadat zij iets minder dan drie jaar in die lidstaat heeft gewerkt en in het kader daarvan socialezekerheidsbijdragen heeft betaald, en vervolgens de laatste zes maanden vóór zij ziek werd in lidstaat B heeft gewerkt en in het kader daarvan socialezekerheidsbijdragen heeft betaald — moet haar verzoek dan worden behandeld (i) volgens het recht van lid-

staat B, overeenkomstig artikel 11, lid 3, sub a, van verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾, of (ii) volgens het recht van lidstaat A — haar woonstaat — overeenkomstig artikel 11, lid 3, sub e?

- 2) Is het voor de beantwoording van de eerste vraag relevant dat de betrokken werknemer niet in aanmerking komt voor een socialezekerheidsuitkering indien het recht van lidstaat B van toepassing is, terwijl zij wel voor een dergelijke uitkering in aanmerking komt wanneer het recht van haar woonstaat (lidstaat A) van toepassing is?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 166, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Supreme Court of the United Kingdom (Verenigd Koninkrijk) op 16 juli 2013 — R, op verzoek van ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Zaak C-404/13)

(2013/C 274/25)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ClientEarth

Verwerende partij: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Prejudiciële vragen

- 1) Indien, in de zin van richtlijn 2008/50/EG ⁽¹⁾ betreffende de luchtkwaliteit (hierna: „richtlijn”), in een bepaalde zone of agglomeratie overeenstemming met de grenswaarden voor stikstofdioxide niet wordt bereikt op het in bijlage XI bij de richtlijn genoemde uiterste tijdstip van 1 januari 2010, is een lidstaat dan ingevolge de richtlijn of artikel 4 VEU verplicht om uitstel van het tijdstip aan te vragen overeenkomstig artikel 22 van de richtlijn?
- 2) Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kan een lidstaat worden bevrijd van die verplichting, en zo ja in welke omstandigheden?

- 3) Worden de verplichtingen van een lidstaat die artikel 13 niet heeft nageleefd, geraakt door artikel 23 (met name lid 2 daarvan), en zo ja in hoeverre?
- 4) In geval van niet-naleving van de artikelen 13 of 22, moet een nationale rechter dan ingevolge het Europese recht op verzoek maatregelen gelasten om te voldoen aan artikel 30 van de richtlijn en/of de artikelen 4 VEU of 19 VEU, en zo ja welke?

(¹) Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PB L 152, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amstgericht Karlsruhe (Duitsland) op 18 juli 2013 — Barbara Huber/Manfred Huber

(Zaak C-408/13)

(2013/C 274/26)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amstgericht Karlsruhe

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Barbara Huber

Verwerende partij: Manfred Huber

Prejudiciële vraag

Is het verenigbaar met artikel 3, sub a en b, van verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen (¹),

dat in § 28, lid 1, eerste alinea, van het Duitse Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten (Auslandsunterhaltsgesetz — AUG) (wet inzake de inning van levensonderhoud in de betrekkingen met andere staten) is geregeld,

dat wanneer een deelnemer in een procedure zijn gewone verblijfplaats niet in Duitsland heeft, dan in zaken als bedoeld in artikel 3, sub a en b, van verordening (EG) nr. 4/2009 uitsluitend tot uitspraak bevoegd is het Amstgericht dat bevoegd is voor de vestigingsplaats van het Oberlandesgericht in wiens ressort de verweerder of de onderhoudsgerechtigde zijn gewone verblijfplaats heeft?

(¹) PB L 7, blz. 1

Beroep ingesteld op 18 juli 2013 — Raad van de Europese Unie/Commissie van de Europese Unie

(Zaak C-409/13)

(2013/C 274/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Maganza, A. de Gregorio Merino en I. Gurov, gemachtigden)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Unie

Conclusies

— het besluit van de Commissie van 8 mei 2013 waarbij zij haar voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van algemene bepalingen voor macro-financiële bijstand aan derde landen heeft ingetrokken, nietig verklaren;

— Commissie van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Raad voert drie middelen aan tot staving van zijn beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie om in een laat stadium van de eerste lezing van de gewone wetgevingsprocedure een voorstel voor een verordening in te trekken.

Ten eerste betoogt de Raad dat de intrekking van het voorstel voor een verordening een ernstige schending van het in artikel 13, lid 2, VEU vervatte beginsel van bevoegdheidstoedeling en van het beginsel van het institutionele evenwicht vormt. Volgens de Raad verleent geen enkele Verdragsbepaling de Commissie uitdrukkelijk een algemeen prerogatief om een voorstel dat zij aan de Uniewetgever heeft voorgelegd, in te trekken. Hoewel de Raad niet betwist dat er een dergelijke bevoegdheid tot intrekking bestaat op grondslag van artikel 293, lid 2, VWEU, kan de Commissie deze bevoegdheid niet uitoefenen op discretionaire wijze of op een wijze die misbruik vormt. De Raad meent dat de intrekking van een dergelijk voorstel in een zeer gevorderd stadium van het wetgevingsproces erop neerkomt dat aan de Commissie een vorm van een vetorecht jegens de medewetgevers van de Unie zou worden toegekend. Daardoor zou de Commissie op het zelfde niveau worden geplaatst als die medewetgevers, hetgeen tot misbruik van de gewone wetgevingsprocedure van artikel 294 VWEU zou leiden, de in artikel 293, lid 2, VWEU vervatte bevoegdheid tot wetgevingsinitiatief zou overschrijden en de nuttige werking zou ontnemen aan het in artikel 293, lid 1, VWEU opgenomen